

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ถือได้ว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาในหลายๆ ด้านในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเศรษฐกิจของ สปป.ลาว มีการพัฒนา และขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น ในช่วง 26 ปีนับตั้งแต่ประเทศได้ปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมไปสู่ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี อาทิ เมื่อปี 2529 สปป.ลาว มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 6.2 ต่อปี ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ 200 ดอลลาร์สหรัฐเมื่อปี 2529 เป็น 491 ดอลลาร์สหรัฐในปี 2548 และในปัจจุบัน เศรษฐกิจภายในของสปป.ลาว ในปี 2553 ขยายตัว ร้อยละ 8.4 เป็นการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปี 2552 ที่ขยายตัวในอัตรา ร้อยละ 7.5 โดยการเติบโตทางเศรษฐกิจมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจโลกที่กำลังฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2552 ซึ่งเป็นผลจากการเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ และเหมืองแร่เป็นสำคัญ นอกจากนี้ การผลิตด้านอื่นๆ ในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการได้ขยายตัวเช่นเดียวกัน ในที่นี้องค์ประกอบของภาคเศรษฐกิจที่สำคัญในผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ปี 2553 โดยภาคเศรษฐกิจที่มีผลต่อการขยายตัวของ GDP มากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมพลังงาน รองลงมาภาคอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมการผลิตภาคเกษตรกรรม และการก่อสร้าง ตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นจาก 1,050 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อปี 2553 เป็น 1,900 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2554 สำหรับด้านการลงทุน รัฐบาลลาวได้มีการปรับปรุงกฎระเบียบ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากยิ่งขึ้น อาทิ มาตรการด้านภาษี โดยอนุญาตให้นครหลวงเวียงจันทน์ จังหวัดจำปาสัก และจังหวัดหลวงพระบาง มีอำนาจในการอนุมัติโครงการลงทุนที่มีมูลค่าไม่เกิน 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ สามารถอนุมัติโครงการลงทุนที่มีมูลค่าลงทุนไม่เกิน 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้การลงทุนจากต่างประเทศในลาวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นในปี 2546 มีมูลค่า 465 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปี 2547 มีมูลค่า 533 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปี 2548 มีมูลค่า 1.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ปี 2553 โครงการลงทุนจากต่างประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.5 และมีเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (FDI inflows) มูลค่า 724 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2552 ที่เท่ากับ 769 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นักลงทุนที่สำคัญได้แก่ ไทย เวียดนาม ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย จีน โดยส่วนใหญ่การลงทุนมักจะเป็นการ

ลงทุนในกลุ่มธุรกิจบริการ ธุรกิจผลิตไฟฟ้า อุตสาหกรรม และเหมืองแร่ เป็นต้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ <http://www.bot.or.th>) ซึ่งจากการขยายตัวด้านต่างๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นว่า สปป.ลาว มีความก้าวหน้าและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในหลายๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งมีกลุ่มธุรกิจหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ คือ กลุ่มธุรกิจทางการเงิน ซึ่งถือได้ว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อเศรษฐกิจ เนื่องจากสามารถเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการระดมเงินทุนสำหรับภาคธุรกิจเพื่อพัฒนาธุรกิจ โดยมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น บริการจากสถาบันการเงิน ธนาคารและบริการด้านธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้รัฐบาลของ สปป.ลาว ได้เห็นถึงโอกาสในการระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์ลาว เพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับเศรษฐกิจของ สปป.ลาว ให้มีความเข้มแข็งและมีการก้าวไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับประเทศเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน ในปี 2015 ที่จะมาถึงในไม่ช้า

พร้อมกันนี้สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ยังเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง สปป.ลาว ได้จัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ลาว และเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2553 ซึ่งถือว่าเป็นตลาดทุนแห่งแรกของประเทศเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างธนาคารแห่ง สปป.ลาว และตลาดหลักทรัพย์เกาหลี ในปัจจุบันมีการเสนอขายหุ้นบริษัทรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ 2 แห่งคือ EDL Generation Public Company ธุรกิจผลิตไฟฟ้าลาวและธนาคารเพื่อการพาณิชย์และการส่งออกลาว หรือ BCEL ซึ่ง EDL - GEN มีทุนจดทะเบียน 2,600 พันล้านกีบ นำหุ้นออกขายครั้งแรกจำนวน 217 พันล้านหุ้น ระหว่างวันที่ 16 - 27 ธันวาคม 2553 ในราคาหุ้นละ 4,000 กีบ และ BCEL มีทุนจดทะเบียน 682 พันล้านกีบ ใช้วิธีประมูลจากราคาตั้งต้นที่หุ้นละ 5,000 กีบ (หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ใน สปป.ลาว, 2553) พร้อมกันนี้ในปัจจุบัน สปป.ลาว กำลังอยู่ในช่วงระหว่างการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2554 – 2558) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างมั่นคง เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ทันสมัย มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปรับปรุงหลักธรรมาภิบาล และอำนวยความสะดวกให้ภาครัฐ เศรษฐกิจ และภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สปป.ลาว ฉบับที่ 7, 2554) แสดงให้เห็นได้ว่าในอนาคต ตลาดหลักทรัพย์ลาวจะมีบทบาท และมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของ สปป.ลาว เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวที่นอกเหนือจากการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ และยังเป็น การส่งเสริมการระดมทุนของบริษัทจากภาคประชาชนและนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนให้ตลาดการเงินของ สปป.ลาว มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตารางที่ 1.1 แสดงมูลค่าการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ลาว ปี 2011 – 2012

วันที่ซื้อขาย	หุ้น	ปริมาณ การซื้อขาย (หุ้น)	ปริมาณ รวม (หุ้น)	มูลค่าซื้อขาย (กิบ**)	มูลค่ารวม (กิบ**)	เปอร์เซ็นต์ การ เปลี่ยนแปลง
31/01/2011	BCEL	240,075	687,334	3,625,132,500	7,225,567,450	-
	EDL-Gen	447,259		3,600,434,950		
31/03/2011	BCEL	42,873	369,074	617,020,500	2,752,637,050	(46.31)
	EDL-Gen	326,201		2,135,616,550		(61.90)*
30/06/2011	BCEL	56,931	75,046	458,294,550	553,398,300	(89.08)
	EDL-Gen	18,115		95,103,750		(92.34)*
30/09/2011	BCEL	36,768	172,151	277,598,400	873,283,600	(74.95)
	EDL-Gen	135,383		595,685,200		(87.91)*
27/12/2011	BCEL	2,660	5,660	19,289,500	31,889,500	(99.18)
	EDL-Gen	3,000		12,600,000		(99.56)*
19/03/2012	BCEL	32,182	37,670	206,495,300	231,786,050	(94.52)
	EDL-Gen	5,488		25,290,750		(96.76)*

แหล่งที่มา หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ใน สปป.ลาว.

หมายเหตุ : (XX) หมายถึงเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าซื้อขาย

**หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับ 7,978 กิบ (อัตราอ้างอิง ในวันที่ 21 เมษายน 2555)

จากข้อมูลในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าปริมาณการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ลาวมีแนวโน้มลดลง ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วเห็นว่าในปี 2554 ช่วงไตรมาสที่ 1 มูลค่าซื้อขายลดลงร้อยละ 61.9 และในไตรมาสที่ 2 ของปียังคงลดลงต่อเนื่องร้อยละ 92.34 ไตรมาสที่ 3 ลดลงร้อยละ 87.91 สำหรับไตรมาสที่ 4 ยังคงมีจำนวนการซื้อขายลดลงถึงร้อยละ 99.56 และในปี 2555 ในไตรมาสที่ 1 เห็นว่ามูลค่าการซื้อขายหุ้นยังคงสืบเนื่องลดลงร้อยละ 96.76 และอีกด้านหนึ่งเมื่อพิจารณาละเอียดในด้านปริมาณการซื้อขายจำนวนหุ้นแล้วเห็นได้ว่า ในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2554 จะเห็นได้ว่าปริมาณการลดลงร้อยละ 46.31 ไตรมาสที่ 2 ลดลงร้อยละ 89.08 ไตรมาสที่ 3 ลดลงร้อยละ 74.95 และไตรมาสที่ 4 ลดลงต่อเนื่องถึงร้อยละ 99.18 และในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2555

ปริมาณซื้อขายยังคงลดลงร้อยละ 94.52 โดยเมื่อแยกเป็นสัดส่วนการลงทุนของนักลงทุนแล้วเห็นว่า มีสัดส่วนนักลงทุนที่เป็นต่างประเทศ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับสัดส่วนของนักลงทุนที่เป็นคนลาว ดังแสดงข้อมูลต่อไปนี้ ไตรมาสที่ 1 ของปี 2554 มีสัดส่วนการลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศต่อ นักลงทุนลาวเท่ากับ 15 : 85 ไตรมาสที่ 2 เท่ากับ 16 : 84 ไตรมาสที่ 3 เท่ากับ 17 : 83 และไตรมาสที่ 4 เท่ากับ 15 : 85 และในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2555 เท่ากับ 15 : 85 และ 92 ตามลำดับ (หลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ใน สปป.ลาว. 2555) จากข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นได้ว่าในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์ลาวยังไม่ได้รับความนิยมนักลงทุนมากนัก ปริมาณการซื้อขายยังมีจำนวนน้อย และยังไม่แพร่หลาย ซึ่งสังเกตแล้วเห็นว่าการซื้อขายหุ้นจะทำการเฉพาะแต่ในพื้นที่ ที่นครหลวง เวียงจันทน์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ตลาดหลักทรัพย์ลาวจึงมีนโยบายขยายเพิ่มการลงทุนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อต้องการที่จะเพิ่มจำนวนนักลงทุนและเพิ่มปริมาณการซื้อขายหุ้นให้มากขึ้น โดยต้องขยายพื้นที่ ที่ให้บริการในการซื้อขายหุ้นของตลาดหลักทรัพย์ ไปยังจังหวัดต่างๆ เพื่อให้สามารถซื้อขายหุ้นได้ทั่วประเทศ พร้อมกับกระตุ้นให้มีการซื้อขายมากขึ้น เพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยบริษัทหลักทรัพย์ลาวได้มีแผนขยายพื้นที่ ที่ให้บริการซื้อขายหุ้นไปในจังหวัดหลวงพระบาง ซึ่งจะเริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการในเดือนพฤษภาคม 2555 เป็นต้นไป (หลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ใน สปป.ลาว. 2555)

จังหวัดหลวงพระบางเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในด้านทำเลที่ตั้ง เนื่องจากเป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ทางภาคเหนือของ สปป.ลาว ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความสวยงามผสมผสานกันอย่างลงตัวทั้งลักษณะของภูมิประเทศที่เป็นภูเขา พื้นที่ราบ ล้อมรอบด้วยแม่น้ำหลายสายที่สำคัญ อีกทั้งยังมีความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งจากจุดเด่นทางด้านทำเลที่ตั้งเหล่านี้ส่งผลให้ จังหวัดหลวงพระบางมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในระดับสูง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคเหนือ ประกอบกับ ในปี 2542 รัฐบาลลาวได้มีการประกาศให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวมากขึ้นทำให้ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2553 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดหลวงพระบาง จากทั้งภายในและต่างประเทศ ถึง 216,864 คน ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 11.5 โดยมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์ภายในมีถึง 32 ล้าน ดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลทำให้กลุ่มธุรกิจด้านต่างๆ ของจังหวัดหลวงพระบาง มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย เช่น ภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 42 ของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.09 ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20 ของ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.09 ภาคบริการ คิดเป็นร้อยละ 38 ของ GDP ขยายตัวจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 10.83 ด้วยปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จึงทำให้จังหวัดหลวงพระบางพัฒนาเป็นจุดศูนย์กลางของหน่วยธุรกิจที่หลากหลายและสามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประชาชนจังหวัดหลวงพระบาง เพิ่มมากขึ้น

โดยในปี 2553 ทำให้ประชากรชาวหลวงพระบางมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 821 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับปี 2549 เพิ่มขึ้น 466 ดอลลาร์สหรัฐ (สำนักงานแผนการและการลงทุน จังหวัดหลวงพระบาง, 2554 - 2558) ซึ่งเมื่อเทียบกับรายได้ของแต่ละจังหวัดในทั่วประเทศแล้วพบได้ว่าอยู่ในอันดับที่ 3 รองจาก นครหลวงเวียงจันทน์และสะหวันนะเขต ตามลำดับ โดยจังหวัดหลวงพระบางได้แบ่งเขตการลงทุนออกเป็น 3 เขตเศรษฐกิจ (สำนักงานแผนการและการลงทุน จังหวัดหลวงพระบาง, 2554) รายละเอียดดังต่อไปนี้

เขตที่ 1 เขตอำเภอเมืองยากจน ประกอบด้วย อำเภอเวียงคำ อำเภอโพนไซ อำเภอปากอู อำเภอปากแซง อำเภอภูคูน

เขตที่ 2 เขตที่มีพื้นฐาน โครงสร้างเศรษฐกิจ-สังคมที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่การลงทุนได้ส่วนใดส่วนหนึ่ง ประกอบด้วย อำเภอเชียงเงิน อำเภอจอมเพ็ด อำเภอปากอู อำเภอฮอย อำเภอน้ำบาก เขตเศรษฐกิจนี้จะเหมาะแก่การลงทุนด้านโรงแรม รีสอร์ท โรงงานอุตสาหกรรมปรุรงแตงขนาดกลาง เลี้ยงสัตว์ และปลูกพืชอุตสาหกรรม

เขตที่ 3 คือเขตที่มีพื้นฐาน โครงสร้างเศรษฐกิจ-สังคมที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่การลงทุนได้ดี ปัจจุบันประกอบมี 1 อำเภอ คือ อำเภอหลวงพระบาง ตลอดถึงกลายเป็นศูนย์กลางธุรกิจต่างๆ ของจังหวัดหลวงพระบางอีกด้วย โดยทำให้การกระจายรายได้ของจังหวัดหลวงพระบาง ส่วนมากจะกระจายในเขตพื้นที่นี้ค่อนข้างที่จะสูงกว่าและมากกว่าในเขตอำเภออื่นๆ ตลอดถึงความพร้อมในด้านเทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัยก็มีประสิทธิภาพสูงกว่า

จากความพร้อมดังกล่าวทำให้เห็นว่าอำเภอหลวงพระบาง มีศักยภาพสูงมากพอที่จะทำการพัฒนาและขยายพื้นที่การให้บริการซื้อขายหุ้น ของตลาดหลักทรัพย์ลาว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ทศนคติของประชาชนอำเภอเมืองหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง ที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลาว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขยายพื้นที่ให้บริการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ให้มีปริมาณที่เพิ่มขึ้น และการศึกษารั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ลาวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาค้าและบริการของตลาดหลักทรัพย์ลาวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุน เพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนหันมาให้ความสนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลาวมากขึ้น และช่วยสร้างความเข้าใจของประชาชนอำเภอหลวงพระบางในด้านการลงทุนในหลากหลายช่องทางเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถ้าหากเศรษฐกิจและสังคม ของอำเภอเมืองหลวงพระบาง มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจมหภาคของจังหวัดหลวงพระบาง ซึ่งก็คือเศรษฐกิจของ สปป.ลาว นั่นเอง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเติบโตด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มอาเซียน (ASEAN) ให้ดียิ่งขึ้นเป็นลำดับ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึง ทักษะคิดของประชาชนอำเภอเมืองหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง ที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลาว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึง ทักษะคิดของประชาชนอำเภอเมืองหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง ที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลาว
2. ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้ประกอบเป็นข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลาวและพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ลาวให้เป็นที่สนใจแก่นักลงทุนทั้งในอำเภอหลวงพระบาง และอำเภออื่นๆต่อไป

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง ที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ลาว

ตลาดหลักทรัพย์ลาว (Lao Securities Exchange) หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งแรกของสปป.ลาว ซึ่งตั้งอยู่ นครหลวงเวียงจันทน์ โดยเปิดทำการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2553 และมีวัตถุประสงค์ เพื่อระดมเงินทุนระยะยาวให้แก่บริษัทต่างๆ พร้อมกับเป็นการสนับสนุนให้ตลาดการเงินของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในปัจจุบันมีการเสนอขายหุ้น บริษัทรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ 2 แห่ง คือธุรกิจไฟฟ้าลาวและธนาคารเพื่อการพาณิชย์ และการส่งออกลาว

การลงทุน (Investment) หมายถึง การที่ประชาชนนำเงินไปแสวงหารายได้จากตลาดหลักทรัพย์ลาว โดยคาดหวังว่าผลตอบแทนที่ได้รับจะคุ้มค่ากับความเสี่ยง ทั้งนี้การลงทุนจะขึ้นกับจุดประสงค์จุดมุ่งหมาย ความรู้ ความเข้าใจ และความพอใจของประชาชน

ประชาชนอำเภอเมืองหลวงพระบาง (Luang Prabang People) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในอำเภอหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง โดยมีอายุตั้งแต่ 22 ปี ถึง 60 ปี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ต่ำกว่า 8,000,000 กีบ หรือ 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ